

ת"פ 23844/05/16 - מדינת ישראל נגד אחמד חטاطבה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבול

ת"פ 16-05-23844 מדינת ישראל נ'
חטاطבה(עוצר)
16 Mai 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

הנאשם

נגד

אחמד חטاطבה (עוצר)

nocchim:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד נאייף גאנם

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

על סמך הודהתו של הנאשם, אני מרשים אותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ו, 16/05/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבול, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הנאשם הורשע על פי הودאותו בכניסה לישראל שלא כחוק, וזאת לאחר שבתאריך 16.5.9 נמצא כשהוא עובד בעבודות בניין בבוועינה נג'ידאת, וזאת תוך כדי שהיא בישראל ללא היתר.

הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש.

התובע הדגיש את חומרת העבירה, בעיקר על רקע המצב הביטחוני הנוכחי ואת רמת הענישה המקובלת המחייבת הטלת מאסר בפועל, בעיקר נוכח נסיבותו של הנאשם אשר הורשע לאחרונה בעבירה של העסקת תושב זר שלא כדין ונדון למאסר קצר בלבד. لكن, עתרה התביעה לעונש מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי.

הсанגור ביקש להקל בעונשו של הנאשם, בעיקר נוכח התנhalות הרשות בעניינו. לדבריו, לנאים ניתן בעבר היתר כניסה לישראל, אך זה בוטל לאחר מעצרו בתיקו הקודם, וזאת מוביל שניתנה לנאים זכות טיעון כנדרש במסגרת החלטה מנהלית. לשם כך, הפנה הסנגור לסעיף 11(א1) לחוק הכניסה לישראל. לדברי הסנגור, יש להקל משמעותית בשל כך ולהסתפק בעונש הצופה פניו עתיד.

באשר למתחם הענישה, הרי זהה נקבע בהלכת אלהרוש, ולפיה המתחם הראו' בנסיבות של כניסה לישראל ללא היתר הינו מאסר על תנאי עד 5 חודשים מאסר בפועל. עם זאת, מתחם זה אינו מתאים למקורה שבפני. המתחם האמור נקבע למי שהיו כניסה הראשונה לישראל, ללא עבירות נוספות. במקרה שלפני נאשם זה הורשע ביום 16.4.17 באusalem תושבי הרשות הפלסטינית בישראל ללא היתר, וזאת בידועו כי תושבי הרשות נמצאים במדינת ישראל ללא היתריהם כדין. במסגרת גזר הדין בתיקו הקודם (ת"פ 16-04-27700) החלטתי להתחשב לקולא בנסיבות שונות שהוצעו על ידי סנגורי של הנאשם, ובעיקר בטענה לפיה מדובר במקרה חריג מאחר ונסיבות העסקת השוהים הבלתי חוקיים אינם חד משמעותית ומטרת הנאשם הייתה שישיעו לו בעבודתו. כמו כן, נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם שוחרר ממאסר בסמוך למתן גזר הדין, ולכן הסתפקתי איז בימי מעצרו. חсад נוסף עשייתי עם הנאשם זה עת קבעתי כי המאסר המותנה יחול אם יעבור את העבירה בה הורשע, דהיינו, העסקת תושב זר, וכך תנאי זה לא חל כו"ם.

באשר לטענת הסנגור לפיה מטעמי צדק יש להקל עם הנאשם, לא מצאי עילה לקבל טענה זו. הוראת סעיף 11(א1) לחוק הכניסה לישראל, מפנה לנסיבות ייחודיות בהן נמצא שר הפנים כי עובד זר אשר ניתן לו אישרה כלשהו, לא הועסק בתחום העיסוק שנקבע ברישומו במשך תקופה העולה על 90 ימים. נכון האמור, הענקה לשר הפנים הסמכות לבטל אישרה זו. אין הדבר דומה לעניינו. הנאשם שלפני נכנס לישראל ללא היתר כלל לאחר שזה בוטל. נסיבות הביטול, לנוכח הרשותו הקודמת מוצדקות לחלוtin, ואני נדרש כלל לבחון אותם מאחר ומדובר בהחלטה מנהלית אשר ניתנה בעקבות הרשותו של הנאשם כאמור.

אציו, כי הנאשם לא פנה בבקשת מתאימה לאפשר לו לטען טענות באשר לביטול האשרה, אף לא בדיעד, ולכן לא מצאי כי יש הצדקה להתחשב בכך במסגרת העונש שיוטל על הנאשם.

לגוף של עניין, כאמור, נסיבות העניין מצדיקות מתחם ענישה חמור יותר מזה שנקבע בהלכת אלהרוש. סבורני כי

המתחם הרاءו הינו החל ממאסר מוותנה ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

במקרה זה, הנאשם כאמור, נכנס לישראל ללא היתר לאחר שזה בוטל זמן קצר ביותר לאחר הרשותו בבית המשפט, וככל הנראה תוך ניצול העובדה כי העונש שהוטל עליו בתיקו הקודם היה מקל במיוחד ולא הרתיעו בצורה מספקת.

מלבד הودאת הנאשם, לא מצאתי כל נימוקים לקוביאר ואף לא הוצגו ראיות המצדיקות הקלה זו. לנוכח תקופת המאסר שלל הנאשם לרצות, החלטתי להימנע מהטלת קנס כספי.

לאחר שימושי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו, 16.9.5.16.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים וה坦אי הוא כי במשך שנתיים החל מיום שחרורו ממאסר שלא עבר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וירשע בה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ו, 16/05/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבול, שופט